

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Tomáše Herce a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **A. B. A. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 4. 2024, č. j. 16 A 10/2024-29,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie (dále jen „policie“) rozhodnutím ze dne 25. 3. 2023, č. j. CPR-38897-22/ČJ-2022-931200-SV, uložila žalobci (dále jen „stěžovatel“) správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 a 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), ve znění účinném do 30. 6. 2023, a stanovila dobu, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, na 5 let.

[2] Pro případ, že nebude postupováno podle § 128 odst. 1 zákona o pobytu cizinců (stěžovatel nebude dopraven policií na hraniční přechod za účelem vycestování z území), toto rozhodnutí stanovilo dobu k vycestování podle § 118 odst. 1 a 3 zákona o pobytu cizinců do 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí a podle § 120a zákona o pobytu cizinců rozhodlo, že se na stěžovatele nevztahují důvody znemožňující vycestování podle § 179 tohoto zákona.

[3] Žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 2. 2024, č. j. MV-79031-9/OAM-2023, zamítl odvolání stěžovatele a rozhodnutí policie potvrdil. Městský soud v Praze v záhlaví uvedeným rozsudkem, který stěžovatel napadl kasační stížností, zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí žalovaného.

[4] Podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[5] Usnesením Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“ nebo „kasační soud“) ze dne 27. 6. 2024, č. j. 5 Azs 105/2024-38, byl zamítnut návrh stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Nebyly totiž splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 s. ř. s., což je podle § 35 odst. 10 s. ř. s. podmínka ustanovení zástupce. Stěžovatelem tvrzené skutečnosti nepředstavovaly věrohodné informace o jeho majetkové situaci, přičemž rozpory v jeho tvrzeních nebyly odstraněny ani na výzvu soudu.

[6] Stěžovatel byl uvedeným usnesením zároveň vyzván, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Součástí usnesení bylo poučení stěžovatele o následcích nevyhovění této výzvě.

[7] Stěžovateli bylo uvedené usnesení doručeno ve čtvrtek 4. 7. 2024 vložení do domovní schránky podle § 50 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. (doručenka na č. l. 39 spisu NSS). Lhůta 15 dnů marně uplynula – v souladu s pravidly pro počítání lhůt podle § 40 odst. 1, 2 a 3 s. ř. s. – v pátek dne 19. 7. 2024. Stěžovatel v jejím průběhu zaslal Nejvyššímu správnímu soudu pouze e-mailovou zprávu, že plnou moc advokátovi nebude moci poskytnout, neboť právní zastoupení je placenou službou a o ustanovení zástupce žádal kasační soud s ohledem na povahu jeho případu, v němž jde o žádost o udělení mezinárodní ochrany. V této souvislosti dodal, že veškerou finanční situaci již soudu objasnil v jeho předchozím podání. Na usnesení Nejvyššího správního soudu, kterým byl jeho návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítnut, nijak blíže nereagoval.

[8] Nadále tedy platí, že stěžovatel v rozporu s § 105 odst. 2 s. ř. s. není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem.

[9] Jelikož stěžovatel nevyhověl výzvě soudu ve stanovené lhůtě, Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. bez věcného projednání odmítl.

[10] Vzhledem k odmítnutí kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud o náhradě nákladů řízení podle § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. července 2024

JUDr. Lenka Matyášová

pokračování

předsedkyně senátu